U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. T.**, zastoupeného opatrovníkem Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2013, č. j. 56 Az 68/2011 - 45,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Opatrovníkovi žalobce Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebovi **se určuje** odměna za zastupování žalobce ve výši 800 Kč, která bude opatrovníkovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2011, č.j. OAM-324/LE-PA03-PA03-2011, rozhodl žalovaný tak, že zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce správní žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 25. 4. 2012, č. j. 56 Az 68/2011 – 26 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný se bránil kasační stížností, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 30. 8. 2012, č. j. 3 Azs 35/2012 - 23 a rozsudek krajského soudu zrušil. Na základě toho vydal krajský soud nový rozsudek dne 9. 1. 2013, č. j. 56 Az 68/2011 – 45, kterým byla žaloba zamítnuta. Tento rozsudek napadl žalobce nyní posuzovanou kasační stížností.

V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) neuplatnil žádné relevantní důvody podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a pouze uvedl, že kasační stížnost doplní jemu ustanovený advokát, o jehož ustanovení také požádal. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že t. č. pobývá v Pobytovém středisku MV ČR.

Nejvyšší správní soud zaslal stěžovateli na jím sdělenou doručovací adresu informaci o probíhajícím řízení, včetně poučení ve smyslu § 8 s. ř. s., a formulář vzor 20 NSS - „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“. Zásilka se vrátila soudu zpět jako nedoručená, jelikož stěžovatel nemá na uvedené adrese schránku. Zásilku stěžovatel nepřevzal.

Nejvyšší správní soud dne 28. 2. 2013 z elektronické databáze Ministerstva vnitra (na č.l. 9) ověřil, že stěžovatel pobytové středisko opustil dne 21. 2. 2013. Dne 5. 3. 2013 se proto obrátil s dotazem na sdělení místa pobytu stěžovatele na Ředitelství služby cizinecké policie, které uvedlo, že stěžovatel pobytové středisko opustil a poslední nahlášené ubytování měl na adrese M. X, P.

Nejvyšší správní soud se opět pokusil zásilku stěžovateli zaslat na adresu pobytového střediska, tentokrát doporučeně do vlastních rukou, ale i v tomto případě se zásilka soudu vrátila. Byl tedy učiněn dotaz přímo na pobytové středisko, které dne 11. 4. 2013 sdělilo, že jim není známo, kde se stěžovatel v současné době nachází. Nejvyšší správní soud zaslal uvedené informace stěžovateli ještě jednou a to na adresu jeho posledního hlášeného ubytování, ale ani tento pokus nebyl úspěšný a zásilka se soudu vrátila zpět. Dle sdělení pošty ze dne 1. 7. 2013 je stěžovatel na uvedené adrese neznámý.

Na základě takto zjištěných skutečností ustanovil Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 7. 2013, č. j. 3 Azs 9/2013 – 32, stěžovateli opatrovníka z řad advokátů podle § 29 odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s., a to z důvodu jeho neznámého pobytu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu „*soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*“.

V rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91 (všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální*“. Vzhledem k tomu, že odpověď Ředitelství služby cizinecké policie, ani samotného pobytového střediska, nepřinesla žádné nové informace a neúspěšný zůstal rovněž pokus Nejvyššího správního soudu ještě na začátku měsíce července 2013 doručit stěžovateli zásilku na poslední známou adresu bydliště, lze tuto podmínku považovat za splněnou.

Dále se pak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, publikovaného pod č. 707/2005 Sb. NSS, podává, že „*nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý*“. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu

výše citovaného ustanovení zastavit. Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá, že Nejvyšší správní soud vyvinul veškeré možné úsilí a využil všechny jemu dostupné možnosti, aby zjistil místo pobytu stěžovatele, avšak bezvýsledně.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dovodil, že nelze zjistit místo pobytu stěžovatele, jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany, čímž jsou splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení před soudem. Nejvyšší správní soud proto podle § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil opatrovníka z řad advokátů. Náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, § 64 a § 120 s. ř. s.). Náklady opatrovníka spočívají v odměně za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) v částce 500 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a v náhradě hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky); celkem tedy 800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu